

של רצועה פגגד שלש קדשות,
 שהן קדוש קדוש קדוש (רצועה)
 קדשה לך ישלשו. וצריך לברך
 אותן בשבע ברכות, שהן שבע
 ברכות של קריאת שמע - בשחר
 שמים לפניך ואחת לאחריה,
 ובערב שמים לפניך ושמים
 לאחריה.

ובכלה בחפה, שהיא בצורת כנפי
 מצוה, בציציות מזהבות, ותכלת
 ולבן, כסא דין וכסא רחמים,
 כלול זה בזה. וכמה קשרים
 וחליות סביבה, בכמה מרגליות
 ואבנים יקרות מלאות סגלות,
 סובבים אצלו כדמות פעמונים
 ורמונים של לבושי המלך
 והמלכה, שהם ארבעה בגדי לבן
 וארבעה בגדי זהב, מצד של שני
 שמות - יהו"ה אדני". כשמו פן
 כסאו, פן חפתו, פן לבושו. רשום
 שמו בכל פאשר רוצה לעלות
 בהיכל להיות שם חתן בכלתו
 בח"י ברכות התפלה, שהיא

(בהיכל להתניח שם בתפלה בח"י ברכות של

הצדיק שהוא) כמראה הקשת.

אין דורשין במרפכה ביחיד,
 משום שהדורש - יחיד עמו, והרי
 הם שנים בדרשה. ולא צריך
 להשמיע קול בתפלתו, אלא
 (שמואל א-א) רק שפתיה נעות
 וקולה לא ישמע. ובסוד זה (במדבר
 א) והיך הקרב ימת. וכך באצילות
 (בתפלה) כל אחד מתפלל בחשאי,
 שלא תשמע תפלתו לגבי חברו.
 כמו מי שדורש לחברו, וישתיק
 הדבור לחברו, לא צריך לעשות
 כך אלא לדבר בחשאי, שלא
 ישמע חברו. ומשום זה פרושהו
 חכמים, כל המשמיע קולו
 בתפלתו הרי זה מקטני אמנה.
 ומשום זה חיות אש למעלה,
 מדברות כענפי האילן, שהיו

התפלה דיד, למהוי קשירא ליה, ולעטרך לון בתפילין
 הרישא, דאיהו פאר, הךא הוא דכתיב, (יחזקאל כד) פארך
 חבש עליוך. ותלת פריכין דרצועה, לקבל ג' קדושות,
 דאינון קדוש קדוש קדוש, (רצועה) קדשה לך ישלשו.
 וצריך לברכא לון בשבע ברכאן, דאינון שבע ברכות
 דקריאת שמע, בשחר שמים לפניך ואחת לאחריה.
 ובערב שמים לפניך ושמים לאחריה.

ובכלה בחופה, דאיהי בדיוקנא וכנפי מצוה, בציציות
 מזהבות, ותכלת ולבן, כסא דין וכסא רחמים,
 כליל דא כדא. וכמה קשרים וחליון, סחרניה. בכמה
 מרגלאן ואבנין יקירין, מליין סגולות, סחרין לגביה,
 כדיוקנא דזגין ורמונין, דלבושי מלפא ומטרוניתא,
 דאינון ארבעה בגדי לבן, וארבעה בגדי זהב, מסטרך
 דתריין שמקו, יהו"ה אדני", כשמו פן כסאו, פן חופתו,
 פן לבושו. רשום שמייה בכלא, כד בעי לאעלא בהיכליה,
 למהוי תמן חתן בכלתיה, בח"י ברכאן דעלותא, דאיהי
 (ג"א כתיבא לתרא תמן בעלותא בח"י ברכאן דצדיק דאיהו) כמראה
 הקשת.

אין דורשין במרפכה ביחיד, פגין דהדורש ליחיד, עמיה
 הא אינון שנים בדרשא. ולא צריך תמן למשמע
 קלא בעלותיה. אלא (שמואל א א) רק שפתיה נעות וקולה
 לא ישמע, ובהאי רזא (במדבר ג) והיך הקרב ימת. והכי
 באצילות (ר"א בעלותא) כל חד מצלי בחשאי, דלא אשתמע
 צלותיה לגבי חבריה. פגון מאן דדריש לחבריה, וישתיק
 דבור לגביה, לא צריך למעבד אלא דבור בחשאי, דלא
 ישמע חבריה. ובגין דא אוקמויה רבנן, כל המשמיע קולו
 בתפלתו, הרי זה מקטני אמנה.

ובגין כך חיון אשא לעילא, ממללן כענפין דאילנא,
 דהוו מתקבצין תמן, במזמוטי חתן וכלה. באן
 אתר. בקריאת שמע, דתמן ואשמע את קול פנפיהם.

מתקבצות שם כמו בשמחת חתן וכלה. באיזה מקום? בקריאת שמע, ששם ואשמע את קול
 פנפיהם, שהם ס"ד לארבע פנפים, ארבע פעמים ס"ד עולים רנ"ו. וזהו (ירמיה לא) רנו לעיניך

שמה. מתי? לאחר שנוטל נקמה משונאיו וישרף האלילים שלהם. זהו שפתוב (משלי יא) ובאבד רשעים רנה. שהוא הנר (משלי יא) להשלים ע"ב ע"ב ע"ב. ותלויים ס"ד.

ותלויים ס"ד משמונה א"ז. וכך ס"ד משמונה א"ז לארבעה צדדים - רנ"ו. וכאשר מגיע לל"ב, שהם א"ז א"ז א"ז א"ז, שהם ח' ח' ח' ח', מתחברת אות י' לכל צד, להיות ח"י יהנ"ה, בח"י ברכות של התפלה שיש בהן ח"י פעמים יהנ"ה, שעולים ע"ב. בזמן שהוא שמתחבר יהנ"ה באדנ"י על ידי ח"י העולמים יאהדונהי, מיד חיות של אש שותקות. מה כתוב בהן? (יחזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהן. בעמידתם של ישראל בגלות (בתפלה), תרפינה כנפיהן, כדי שלא ינדעו עד השעה הזאת.

וזה הוא רק שפתיה נעות. שהן כנפי החיות, וקולה לא ישמע. ומה שהיה חשמל, חיות אש מדברות, הן עתה שותקות. ומשום זה תקנו תפלה בלחש, וכן מעשה מרפכה בלחש, לדבר שם בלחש בינו לבין עצמו. שלש תפלות תקנו, ובכלן ח"י יהנ"ה, שהן ע"ב אותיות, בכל תפלה בשמונה עשרה ברכות, שהן רנ"ו, וכלולות בחסד, בע"ב, ועם ל"ב נתיבות, והרי הן רנ"ח חסר שתיים שפלולות בעמוד האמצעי.

ומהקרבות נשמע על התפלה, ומהתפלה - לקרבן, כמו שזאמר בהם, (יחזקאל א) ואשמע את קול כנפיהם. כך בפרוכים, (במדבר ז) וישמע את הקול מדבר אליו. כמו הכבש שעולים ויורדים, ומלאכים עולים שנים ויורדים שנים. וכן סיני, שבו משה ואהרן עולים ויורדים, עולים שנים ויורדים שנים. ובמצוה זו נרמזו כל מצוות התורה.

דאינון ס"ד לד' גדפין, ד' זמנין ס"ד, סלקין רנ"ו. והאי איהו, (ירמיה לא) רנו ליעקב שמחה. אימתי. לבתר דנטיל נוקמא משנאו, ויוקיד טעוון דלהון, הדא הוא דכתיב, (משלי יא) ובאבד רשעים רנה. איהו הנר (ס"א מ' שנין) לאשלמא ע"ב ע"ב, ע"ב. ותלויין ס"ד.

ותלויין ס"ד, מן תמנא א"ז. והכי ס"ד מתמנא א"ז לד' סטרין, רנ"ו. וכד מטי לל"ב, דאינון א"ז א"ז א"ז א"ז, דאינון ח' ח' ח' ח', אתחבר י' לכל סטר, למיהוי ח"י יהנ"ה, בח"י ברכאן דצלותא, דאית בהון ח"י זמנין יהנ"ה, דסלקין ע"ב. בההוא זמנא דמתחברא יהנ"ה באדנ"י בח"י עלמין יאהדונהי, מיד חיון דאש חשות. מה כתיב בהון. (יחזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהן, בעמדם ישראל בגלותא (נ"א בצלותא), תרפינה כנפיהן, דלא ישתמודעון עד ההיא שעתא.

והאי איהו רק שפתיה נעות. דאינון כנפי החיות, וקולה לא ישמע. מה דהוי חשמל, חיון אשא ממללן, אינון חשות. ובגין דא תקינו צלותא בחשאי, והכי מעשה מרפכה בחשאי, למלא תמן בחשאי, בינו לבין עצמו. ג' צלותין תקינו, ובכלהו ח"י יהנ"ה, דאינון ע"ב אתוון, בכל צלותא, בתמני סרי ברכאן, דאינון רנ"ו, ובכלילן בחסד, בע"ב, עם ל"ב נתיבות, והיינו רנ"ח חסרין ב'. דכלילן בעמודא דאמצעיתא.

דמקרבתא אשתמע צלותא, צלותא מקרבנא. כגוונא דאתמר בהון, (יחזקאל א) ואשמע את קול כנפיהם. הכי בפרוכים, (במדבר ז) וישמע את הקול מדבר אליו. כגוונא דכבש סלקין ונחתין ביה קרבנין ועלוון. הכי בצלותא, מלאכין סלקין תרי ונחתין תרי. וכגוונא דסיני, דביה משה ואהרן סלקין ונחתין, סלקין תרי ונחתין ב'. ובפקודא דא, אתרמיזו כל פקודין דאורייתא.

וישמע את הקול מדבר אליו. כמו הכבש שעולים ויורדים, ומלאכים עולים שנים ויורדים שנים. וכן סיני, שבו משה ואהרן עולים ויורדים, עולים שנים ויורדים שנים. ובמצוה זו נרמזו כל מצוות התורה.